

โอวาทวันเข้าพรรษา

วันนี้เราได้พร้อมใจกันอธิษฐานอยู่
จำพรรษาที่วัดพระธรรมกาย สำหรับลูกพระ
ลูกเณรที่บวชมาก่อนหน้านี้แล้ว พรรษาปีนี้
ก็ขอให้ดียิ่งขึ้นกว่าพรรษาที่ผ่านมา ส่วน
ลูกพระธรรมทายาทที่เพิ่งอยู่จำพรรษาปีนี้
เป็นปีแรก ก็ให้ตั้งใจอย่างมุ่งมั่น ไม่ใช่เพียง
แค่รักษารธรรมนิยมปฏิบัติเท่านั้น แต่ให้
เป็นพรรษาที่เกิดประโยชน์สุขแก่ตัวของเรา
ให้สมกับที่เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์ มาพบ
พระพุทธศาสนา และได้มาบวชมาอยู่จำพรรษา
กันในครั้งนี้ ทำให้กฎวัตรอุปประสงค์ของการ
มาบวช ในพรรษาเป็นฤดูกาลที่เหมาะสม
ต่อการบำเพ็ญสมณธรรมอย่างยิ่ง เพราะมัน
ไม่ร้อนและไม่หนาวเกินไป

วัตถุประสงค์หลักของการบวช

วัตถุประสงค์การบวชมีเพียงประการเดียวที่เป็นหลัก คือ การทำพระนิพพานให้แจ้ง สละตนให้พ้นจากกองทุกข์ หรือพูดง่าย ๆ ก็เพื่อการบรรลุมรรคผลนิพพาน เช่นเดียวกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระอรหันต์ทั้งหลาย เพราะฉะนั้น บวชไปแล้วก็ต้องมุ่งมั่นเพื่อให้ได้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างนี้

ดังนั้น ทุกอนุวินาทีภายในพรรษานี้ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตบรรพชิตของลูกพระลูกเณรทุกรูป อย่าให้มันผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ ให้ใช้ทุกอนุวินาทีให้เป็นไปเพื่อความตั้งใจที่ดีของเรา ตั้งแต่วันแรกที่เรามาอยู่ในเพศของบรรพชิต

เพราะว่าความตายไม่มีนิमितหมาย เราจะตายตอนไหน วันไหน ด้วยสาเหตุใด

เรายังไม่ทราบ เพราะฉะนั้น ทุกอนุวินาที
มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับเรา เพื่อที่
เราจะได้ประกอบความเพียรที่กลั่นกล้ำ
ให้ถูกหลักวิชา เพื่อบรรลូវัตถุประสงค์
ดังกล่าว อย่างน้อยก็ให้ได้เข้าถึงพระธรรมกาย
ในตัวซึ่งเป็นพุทธรัตนะ

เราได้รู้หลักวิชามาพอสมควรเกี่ยวกับ
วิธีการที่จะทำให้เราได้เข้าถึง เหลือแต่
ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะทำกันอย่างจริงจัง
คือฝึกหนักอย่างถูกหลักวิชา แม้ว่าเราจะมี
กิจวัตรกิจกรรมมากมายแตกต่างจากวัดอื่นๆ
ก็ไม่ให้สิ่งเหล่านั้นเป็นอุปสรรคขัดขวาง
ต่อการบำเพ็ญสมณธรรม อย่าให้เป็น
ข้อแม้ ข้ออ้าง หรือเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น ที่จะ
ทำให้เราว่างเว้นจากการบำเพ็ญสมณธรรม

จำพรรษาสองชั้น

ก่อนหน้านี้ หลวงพ่อได้พูดถึงการอยู่จำพรรษาสองชั้นสำหรับชีวิตนักรบวช โดยเฉพาะลูกพระธรรมทายาทที่ต้องทำทุกอย่างปล่อยวางทุกสิ่ง จากธุรกิจการงาน บ้านช่อง ครอบครัว เข้ามาบวช เรามีเวลาบวชช่วงสั้นแค่พรรษาเดียว อยู่รับกฐิน แล้วก็ออกเดินธุดงค์นับเป็นเวลาช่วงสั้นมากจริง ๆ สำหรับชีวิตของการเป็นนักบวช เพราะเรายังมีภาระผูกพันที่เกี่ยวกับทางโลก จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้เวลาทุกอนุวินาทีให้เป็นประโยชน์ ด้วยการอยู่จำพรรษาสองชั้น

ภายนอกเราก็ทราบขอบเขตของการอยู่จำพรรษาแล้วว่า ขอบเขตของวัดวาอารามของเรามีอยู่แค่นั้น นั่นก็เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่ทุกวัดได้กำหนดขอบเขตตามพระธรรมวินัย

การจำพรรษาชั้นที่สอง คือ การจำพรรษาภายใน ซึ่งมีความสำคัญต่อชีวิตของการบวชคราวนี้มาก เพราะยังมีสิ่งที่จะต้องศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องราวความเป็นจริงของชีวิตอีกมากมาย คือ วิชา ๓ วิชา ๘ อภิญญา ๖ เป็นต้น ซึ่งเรียนจากที่อื่นไม่ได้ นอกจากคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งมีความสำคัญที่เราจะต้องไม่ให้เป็นความลับของชีวิต ไม่ให้เป็นความลับของตัวเอง

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสอนเอาไว้หมดแล้ว แม้พระองค์จะดับขันธปรินิพพานนานมาแล้วก็ตาม แต่คำสอนยังอยู่ ที่เราสามารถศึกษาเรียนรู้ได้ แต่ว่าลูกทุกคนจะต้องหยุดใจที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้ได้ เพราะนั่นคือจุดเริ่มต้นของการศึกษาเรียนรู้วิชาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

วิชาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเท่านั้น
ที่จะทำลายความสงสัยในใจของเราได้
เปลี่ยนจากผู้ไม่รู้มาเป็นผู้รู้ ทำให้เราสามารถ
ดำเนินชีวิตได้ถูกต้อง ดับทุกข์ หลุดพ้น
จากกิเลสอาสวะได้ วิชาทางโลกไม่มีสอน
อย่างนี้ เขาสอนเกี่ยวกับเรื่องการทำมาหากิน
การทำมาค้าขาย การดำรงชีพอยู่แค่นั้นเอง
เพราะฉะนั้น ความลับของชีวิตก็ยังคงเป็น
ความลับของชีวิตอยู่ ทุกข์ของชีวิตก็ยังมีอยู่
แต่คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเท่านั้น
จะดับทุกข์ได้ จะเปิดเผยสิ่งที่บดบังความเป็นจริง
ของชีวิตเรา

เราจำเป็นจะต้องรู้จักตัวเราเองมากขึ้นว่า
เราคือใคร เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเราเป็นอย่างไร
เราจะได้ดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง อยู่เป็นสุขได้
มีสุขอยู่ตลอดเวลาในท่ามกลางสิ่งแวดล้อม
ที่เป็นทุกข์ที่มันเป็นปัญหากับทุกคน แต่มัน

ไม่เป็นปัญหาสำหรับเรา ซึ่งจะต้องเริ่มต้นจากการนำใจกลับมาหยุดนิ่งภายใน ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ อย่างที่เราได้ศึกษาเรียนรู้กันมาแล้ว

เพราะฉะนั้น พรธยานี้ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป เป็นปฐมเริ่มของการอยู่จำพรธยา ลูกทุกรูปจะต้องเอาใจมาหยุดนิ่งอยู่ตรงนี้ ผึกหนักให้ถูกหลักวิชา ในทุกอิริยาบถ เราอายุมากขึ้นกันไปทุกวัน เพราะฉะนั้นการอยู่จำพรธยา สองชั้นมีความจำเป็นกับเราเป็นอย่างยิ่ง

พรธยานี้ เราจะต้องเข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ เพราะพระธรรมกายมีอยู่ในตัวของเราทุกรูปทั้งลูกพระลูกเณร ของมีอยู่แล้วเหมือนคนอยู่ใกล้ แต่เมื่อเรายังไม่เข้าถึงก็เหมือนคนไกลที่อยู่ไกล เราก็จะไม่มีที่พึ่ง ขณะที่ทุกข์ก็ยังเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา แม้เรามีชีวิตเป็นนักบวชก็ตาม

เพราะฉะนั้น สำหรับผู้บวชมาก่อน พรรษานี้ ก็จะต้องแตกต่างจากพรรษาที่ผ่านมา ผู้บวชใหม่ก็เริ่มต้นทำสิ่งดี ๆ ในพรรษานี้ ฝึกใจให้หยุดให้นิ่งในทุกอิริยาบถ อย่าไปคอยให้ว่างเลย วัดของเรามีภารกิจมากมายทั้งกิจวัตรกิจกรรม ทั้งงานศึกษา ทั้งงานเผยแผ่ ทั้งงานก่อสร้าง ปฏิสังขรณ์ เพราะฉะนั้นเราจะหาโอกาสว่างจริง ๆ มันคงจะเป็นไปได้ยาก

ดังนั้น ในทุกอิริยาบถทั้งนั่ง นอน ยืน เดิน ในทุก ๆ กิจกรรม อย่าว่างเว้นในการนำใจมาหยุดนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ จะได้ กี่เปอร์เซ็นต์ก็ช่าง อาจจะตริกนิกถึงดวงใส ๆ องค์พระใส ๆ ได้ ๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ไม่เป็นไร หมั่นชำเลื่องเอาไว้อย่างเรื่อย ๆ ในทุก ๆ วัน ในทุก ๆ อิริยาบถ สมาธิก็จะค่อย ๆ ก่อตัวขึ้น ถูกสั่งสมขึ้นโดยที่เราไม่รู้ตัว เหมือนมด ปลวกที่ขุดดินก้อนเล็ก ๆ มาก่อเป็นรังขึ้นมา

ก็ค่อย ๆ ทำไป สมาธิก็จะถูกสั่งสมขึ้นทีละเล็ก
ทีละน้อยอย่างเป็นธรรมชาติและผ่อนคลาย

ถ้าเราทำได้แบบนี้ ในอิริยาบถ ยืน เดิน
นอน ที่นอกเหนือจากการนั่ง เวลาเรมานั่ง
เจริญสมาธิภาวนา มันก็จะเป็นอุปการะกัน
ทำให้การนั่งสมาธิในรอบดีขึ้น เพราะเราได้
ประคับประคองใจให้อยู่ภายในตลอดเวลา
แม้บางครั้งมันจะแวบไปข้างนอกบ้าง แต่ก็มีสติ
ดึงกลับเข้ามาสู่ภายใน จากที่หลับตาแล้วมืด
มันก็จะค่อย ๆ สว่างเหมือนฟ้าสว่าง ๆ ในตอน
ตี ๕ ไปเรื่อย ๆ และความสว่างก็จะค่อย ๆ
เพิ่มพูนขึ้นเอง จนถึงจุดที่สว่างที่สุดทั้งหลับตา
และลืมตา ซึ่งเป็นความมหัศจรรย์อย่างยิ่ง
สำหรับชีวิต

มนุษย์ทั่วไปในโลก เขาหลับตาแล้วมืด
แต่เราหลับตาแล้วสว่าง การหลับตาแล้วสว่าง
เป็นความมหัศจรรย์ยิ่งกว่าความมหัศจรรย์

ใด ๆ ของโลกนี้หรือโลกอื่น เพราะความสว่าง
ภายในนั้น คือ แสงสว่างส่องทางชีวิตที่แท้จริง
ที่จะทำให้เราเข้าถึงดวงธรรมภายใน เข้าถึง
ความบริสุทธิ์แรกที่เรายอมรับว่า ใจเราบริสุทธิ์
จริง ๆ

ความบริสุทธิ์นี้ จะส่งต่อกันไปเรื่อย ๆ
ความลับของชีวิตเกี่ยวกับตัวของเรา ก็จะ
ค่อย ๆ ถูกเปิดเผยไป ในกลางดวงธรรมนั้น
ก็มีดวงธรรมต่าง ๆ ซ้อนกันอยู่ มีกายต่าง ๆ
ซ้อนกันเป็นชั้น ๆ กันไป นั่นเป็นความลับ
ของโลก ของมนุษย์ทั่วโลก แต่มันไม่เป็น
ความลับสำหรับเรา

เมื่อเราเข้าถึงพระรัตนตรัยในตัวแล้ว คือ
เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ โลก
ก็จะไม่มีความลับ เมื่อความลับไม่เกิดขึ้นกับ
เรา เรานี้แหละจะไปทำลายความลับของชีวิต
เพื่อนมนุษย์ทั้งหลาย จากประสบการณ์ภายใน

ของเราก็จะถูกถ่ายทอดอย่างสงบเสงี่ยมสง่างาม
อย่างมีปิติสุขหล่อเลี้ยงใจไปยังเพื่อนมนุษย์
ไม่ว่าเขาจะอยู่ใกล้หรืออยู่ไกลเรา และสิ่งดีงาม
นี้ก็จะค่อยๆ ขยายออกไป

คำว่า “โลกในอุดมคติ” จะสามารถเกิดขึ้น
ได้จริงในโลกนี้ ในยุคที่เรายังมีชีวิตอยู่ ถ้าเรา
สว่าง โลกก็สว่าง ถ้าเราเข้าถึงธรรม โลกก็จะ
เข้าถึงธรรม ถ้าเราเข้าถึงพระรัตนตรัย ชาวโลก
ก็จะเข้าถึงพระรัตนตรัยได้ พรรษานี้จึงมีความ
สำคัญต่อตัวเราและชาวโลก

โดยเฉพาะในยุคนี้ พระพุทธศาสนาถูก
ตกต่ำ เพราะความไม่เอาใจใส่ หรือไม่ให้ความสำคัญ
เกี่ยวกับการศึกษาคำสอนของพระสัมมา
สัมพุทธเจ้า เกี่ยวกับเรื่อง ศีล สมาธิ ปัญญา
เพราะบรรพชิตไปศึกษาเรียนรู้ทางโลก กระแส
ของความคิดก็วนเวียนเหมือนชาวโลกทั้งหลาย
จิตมันก็หยาบ เพราะฉะนั้น โอกาสพลาดพลั้ง

มันก็มี ก็เป็นช่องโหว่ที่ทำให้ชาวโลกเขามองเห็น และเกิดการโจมตีกัน จากเรื่องเล็กก็ค่อยๆ ขยายเป็นเรื่องใหญ่ จนกระทบไปทั่วทั้ง สังคมมณฑล ทำให้คนเริ่มไม่เห็นคุณค่าของ พระพุทธศาสนา ไม่เห็นคุณค่าของการ บวช และสิ่งเหล่านั้นก็จะเป็นผลสะท้อนถึง หมู่คณะของเราแน่แหละ เพราะเราจะอยู่กัน ตามลำพังไม่ได้ ต้องอยู่กันได้ทั้งสังคมมณฑล อยู่กันได้ด้วยพุทธบริษัท ๔

ด้วยเหตุนี้ การอยู่จำพรรษาสองชั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์สุขของเรา เพื่อการรียอกพระพุทธศาสนา และเพื่อ เพื่อนมนุษย์ทั่วโลก โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และเผ่าพันธุ์

ถ้าวัดพระธรรมกายทำได้ วัดอื่นก็ทำได้ โดยจะเริ่มต้นจากวัดสาขาของเราก่อน และก็ วัดกัลยาณมิตร กิตติศัพท์อันดีงามนี้ก็จะค่อยๆ

ขจรขยายขยายไปสู่วัดวาอารามอื่น ที่ท้อแท้
ก็จะมีกำลังใจเพิ่มขึ้น ที่มีกำลังใจอยู่แล้วก็มี
มากเป็นทับทวี พุทธศาสนาก็จะเจริญรุ่งเรือง
อยู่คู่ผืนแผ่นดินไทยและโลกใบนี้ เริ่มจากตัวเรา
ถึงสังคมชนบท จากสังคมชนบทถึงชาวโลก
ทั้งหลาย

โดยเฉพาะลูกพระธรรมทายาท ผู้บวชใหม่
ตรงนี้มีความสำคัญมาก ถ้าลูกทำได้ในคราวนี้
การฟื้นฟูให้ผู้มีบุญมาบวชเข้าพรรษามันก็จะ
เกิดขึ้น และพรรษาหน้าเราจะต้องไปทำหน้าที่
ไปตามผู้มีบุญมาบวช อย่างน้อย ๑ ต่อ ๑๐
เพื่อขยายการบวชไปทั่วทุกวัดทั่วไทย มันก็จะ
กลายเป็นความจริง

เพราะเราจะพูดอย่างอาจหาญว่าเริง
เบิกบานจากประสบการณ์ภายในของเราว่า
เราอยู่จำพรรษาสองชั้น ได้เข้าถึงพระรัตนตรัย
ในตัว พระธรรมกายมีจริง ดีจริง เข้าถึงได้จริง

เรากล้ายืนยัน คำพูดของเราก็จะมีพลัง
ใครได้ยินได้ฟัง เขาก็อยากจะเป็นอย่างเรา
พอเขาอยากเป็นอย่างเรา เขาก็ทำอย่างเรา
เมื่ออยู่อย่างเดียวกันไม่ได้ เพราะเสนาสนะ
มีจำกัดก็ขยายกันไปตามอารามต่าง ๆ

๑ ต่อ ๑๐ แปลว่า พรรษาหน้าจะมีพุทธรูป
บุตรมากขึ้นไปทั่วพื้นแผ่นดินไทย ๓๐,๐๐๐
กว่าวัดทั่วประเทศ ชาวพุทธก็จะตื่นตัวและก็
ตื่นตามกันเป็นแถว ด้วยเหตุนี้จึงมีความสำคัญ
อย่างยิ่งที่ลูกฟังแล้วจะปล่อยให้อ้อยค่านี้น้ำมัน
เลื่อนลอยไปไม่ได้ ต้องมุ่งมั่นทำกันจริงจัง
จัง ๆ กันเลย ภายในพรรษานี้

แสวงจุดร่วม สำนวนจุดต่าง

การอยู่รวมกันเป็นหมู่หนึ่ง อาจจะมีการ
กระทบกระทั่งกันบ้าง เพราะมันไม่สะดวก
สบายเหมือนอยู่ที่บ้าน มันต่างจิตต่างใจ

มีความแตกต่างกันหลายอย่าง และมารวมกัน
เพื่อเข้ามาสู่ความเหมือน ก็อย่าให้สิ่งเหล่านี้
เป็นปัญหา ให้ต่างก็ช่วยกันประคับประคอง
เป็นกัลยาณมิตรซึ่งกันและกัน เกื้อกูลกัน
อย่าไปถือสากัน ถ้าไม่ถือสา มันก็เป็นลม
เป็นแล้ง ถ้าถือสา มันก็เป็นเรื่องเป็นราว

ถ้าเราชุ่นมัวกับใครสักคนหนึ่งหรือแม่
กับสิ่งแวดล้อม มันก็จะมีผลต่อการปฏิบัติ
ธรรม จะมีผลกระทบต่อใจหยุดใจนิ่งของเรา
เพราะฉะนั้น อะไรที่เราพอจะหลุมล่อด้วยกันได้
เราก็อย่าไปถือสากัน ประคับประคองกันไป
ให้เบิกบาน ยิ้มแย้ม แจ่มใส มีความสุข

ให้ใจผ่องใสได้ "เกาะชาว
ฟ้าเหลือง"...คำนี้ ต้องเกิดขึ้นจริง
ในชุดของเรา

การสุขใจของการมาบวชในครั้งนี้ แม้จะ
เป็นช่วงสั้นๆ ก็ตาม บวชแล้วต้องปลื้ม

บวชแล้วต้องภาคภูมิใจ บวชแล้วโยมพ่อโยมแม่
ต้องได้บุญเต็มที เราต้องเป็นลูกยอดกตัญญู
ที่ตอบแทนพระคุณท่านได้อย่างสมบูรณ์จริงๆ

ถ้าเรามีปิติสุขหล่อเลี้ยงใจ โยมพ่อโยมแม่
ก็มีความสุข เพราะท่านเห็นความเปลี่ยนแปลง
ของเราไปในทางที่ดีขึ้น ท่านก็จะเปลี่ยนแปลง
ไปตามเราด้วย ท่านจะรักการปฏิบัติธรรม
มากขึ้น มันจะมีความสุขขนาดไหนที่
พระลูกชายทำให้โยมพ่อโยมแม่ได้เข้าถึง
พระธรรมกายในตัว หรืออย่างน้อยดวงใสๆ
ท่านมีที่พึ่งที่ระลึกภายใน มีความสุขในปัจจุบัน
และท่านก็จะปลื้มในสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้ก็จะ
เป็นที่พื้พำนักท่านไปสู่เทวโลก

การบวชเพื่อให้โยมพ่อโยมแม่เกาะชาย
ผ้าเหลืองลูกก็จะเกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง ไม่ใช่
เป็นคำขวัญที่เลื่อนลอยและไม่เป็นความจริง
อย่างที่ได้ยินได้ฟังมา เพราะฉะนั้น พรราชานี้

ขอให้เป็นพรพาแห่งความสว่าง เป็นพรพา
แห่งการบรรลุธรรมยกขึ้นยกขึ้นกันทุก ๆ รูป

พจนานุกรม

๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย